

I forhold til den kommunale indsats på forebyggelsesområdet skal kommunen sikre, at misbrugsforebyggelse ligeledes kommer til at omfatte børn og unge.

Kapitel 41

Lægelig behandling for stofmisbrug

Til § 143

Med kommunalreformen henlægges ansvaret for lægelig behandling af stofmisbrugere med euforiserende stoffer (substitutionsbehandling) til kommunerne.

Substitutionsbehandlingen forudsættes at være en integreret del af den enkelte kommunes samlede behandlings- og omsorgstilbud til stofmisbrugere. Forslaget giver derfor ikke den enkelte stofmisbruger ret til frit valg af behandlingssted; adgang til behandlingen kan alene opnås gennem den kommune, hvor stofmisbrugeren har bopæl.

Det er den enkelte kommunes ansvar at tilrettelægge behandlingsindsatsen. Det nødvendige behandlingstilbud kan tilvejebringes, ved at kommunalbestyrelsen selv etablerer behandlingspladser, ved at kommunalbestyrelsen træffer aftale med andre kommunalbestyrelser eller med et regionsråd om at stille behandlingspladser til rådighed, eller ved at kommunalbestyrelsen indgår aftale med private institutioner. Adgangen til at tilvejebringe behandlingspladser ved aftale med private institutioner er en videreførelse af den gældende retstilstand.

Kommunalbestyrelsen bør ved sin afgørelse af, hvorvidt og i hvilken udstrækning behandlingen skal overlades til andre, lægge betydelig vægt på under alle omstændigheder at sikre den fornødne sammenhæng mellem den lægelige behandling og den hermed forbundne psyko-soziale indsats og indsatsen mod de sociale problemer, stofmisbrugeren i øvrigt måtte have.

Vælger kommunalbestyrelsen at overlade behandlingen til regionsrådet i den region, hvori kommunen er beliggende, er regionsrådet ifølge bestemmelsens stk. 3 forpligtet til – efter nærmere aftale med kommunalbestyrelsen – at stille behandlingspladser til rådighed og til at yde faglig bistand og rådgivning.

Et regionsråd, med hvilket kommunalbestyrelsen har indgået aftale, kan tilvejebringe behandlingspladser ved aftale med private institutioner. Regionsrådet kan ligeledes tilvejebringe behandlingspladser ved aftale med et andet regionsråd i tilfælde, hvor dette måtte anses for hensigtsmæssigt på grund af geografiske forhold eller til varetagelse af særlige behandlingsbehov.

Adgangen til ved aftale at overlade behandlingen til en anden kommune, til et regionsråd eller til en privat behandlingsinstitution omfatter alle stofmisbrugere med bopæl i kommunen eller en nærmere afgrænset del af disse. Ordination af euforiserende stoffer som led i den lægelige behandling for stofmisbruget kan dermed foretages af læger ansat i kommunale eller regionale lægestillinger samt ved private institutioner, hvormed en kommunalbestyrelse eller et regionsråd har indgået aftale om sådan behandling, jf. lægelovens § 5 f, stk. 1. Herudover består der efter bestemmelsen i lægelovens § 5 f, stk. 2, en adgang til efter konkret aftale i nærmere bestemte tilfælde, dvs. for den enkelte stofmisbruger, at overlade ordinationsretten til en anden læge, herunder en alment praktiserende læge eller en praktiserende speciallæge.

Sundhedsstyrelsen vil som hidtil udarbejde nærmere faglige retningslinjer for substitutionsbehandlingen.

Til afsnit X

Tilskud til lægemidler

Kapitel 42

Retten til ydelser

Til §§ 144-158

Der er tale om en indholdsmæssigt uændret videreførelse af bestemmelserne om medicintilskud i sygesikringslovens §§ 7-7 i, således som disse er vedtaget med L 2004 1431, jf. bilag. L 2004 1431 træder i kraft den 1. april 2005, dog er enkelte bestemmelser om beløbsgrænser trådt i kraft den 1. januar 2005.

Der er foretaget visse sproglige og redaktionelle justeringer af bestemmelserne med det sigte at tilrette bestemmelserne til sundhedslovens systematik og at lette læsbarheden.

Til §§ 144-145

Bestemmelsen i § 144, stk. 1, fastslår regionsrådets pligt til at yde tilskud til køb af tilskudsberettigede lægemidler, det vil sige lægemidler, som Lægemiddelstyrelsen har meddelt tilskud efter reglerne i dette afsnit.

I § 144, stk. 2, fastslås det, at tilskud til køb af lægemidler ydes til personer, der har ret til ydelser efter loven.

Bestemmelsen i § 145 fastsætter regler om tilskud, herunder generelt klausuleret tilskud, til receptpligtige lægemidler og generelt klausuleret tilskud til håndkøbslægemidler. Lægemiddelstyrelsen kan efter be-